

Prima instanță: M. Juganari.

dosarul nr. 2r-306/17

Instanța de apel: M. Ciugureanu, L. Popova, A. Minciuna.

DECIZIE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Mihai Poalelungi

Valentina Clevadî

Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către recurentul Alexandru Ursu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Cegrim & Co” împotriva lui Alexandru Ursu cu privire la încasarea datoriei și repararea prejudiciului material,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de către Alexandru Ursu,

c o n s t a t ă

La 04 noiembrie 2015, reclamantul S.R.L. „Cegrim & Co” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Ursu cu privire la încasarea datoriei și repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 10 mai 2014, pârâtul a luat cu împrumut de la S.R.L. „Cegrim & Co” o sumă de bani în mărime de 7095 lei, întocmind în acest sens și o recipisă, conform căreia urma să restituie suma de bani în termen de 10 zile.

Susține reclamantul că, la 05 octombrie 2014, pârâtul a restituit suma de 700 lei, iar datoria rămasă în mărime de 6395 lei, nu a fost restituită până la momentul actual.

Menționează reclamantul că, la 05 octombrie 2014, pârâtul a mai întocmit o recipisă potrivit căreia s-a obligat să repare prejudiciul material cauzat S.R.L.

„Cegrim & Co”, ca urmare a deteriorării automobilului de model „Dacia Logan” cu nr. de înmatriculare C PH 651, în mărime de 2150 lei.

Indică reclamantul că, la 23 iulie 2015, a expediat în adresa pârâtului o cerere cu privire la încasarea datoriei și repararea prejudiciului material, ultimul însă nu a întreprins nici o acțiune în acest sens.

Cere reclamantul S.R.L. „Cegrim & Co” încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a datoriei în mărime de 6395 lei, repararea prejudiciului material în mărime de 2150 lei, încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 2000 lei și a taxei de stat în mărime de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Iaoveni din 18 octombrie 2016, acțiunea a fost admisă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către Alexandru Ursu, fiindu-i acordat apelantului, termen până la următoarea ședință de judecată, pentru achitarea taxei de stat stabilite.

S-a comunicat apelantului că, cauza civilă se numește spre examinare pentru data de 25 ianuarie 2017, ora 11:00, iar în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate în termenul stabilit, cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, a fost restituită cererea de apel depusă de către Alexandru Ursu, cu actele anexate, ca fiind netimbrată.

La 06 martie 2017, recurentul Alexandru Ursu, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, cerând admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, este neîntemeiată și ilegală, fiind pasibilă de casare, deoarece aceasta ar fi fost emisă cu încălcarea vădită a normelor de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate a instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului urmează că, la 04 noiembrie 2015, reclamantul, S.R.L. „Cegrim & Co” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Ursu cu privire la încasarea datoriei și repararea prejudiciului material.

Prin hotărârea Judecătorei Ialoveni din 18 octombrie 2016, acțiunea a fost admisă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către Alexandru Ursu, fiindu-i acordat apelantului, termen până la următoarea ședință de judecată, pentru achitarea taxei de stat stabilite.

S-a comunicat apelantului că, cauza civilă se numește spre examinare pentru data de 25 ianuarie 2017, ora 11:00, iar în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate în termenul stabilit, cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, a fost restituită cererea de apel depusă de către Alexandru Ursu, cu actele anexate, ca fiind netimbrată.

La 06 martie 2017, recurentul Alexandru Ursu, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, cerând admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Cu referire la cele enunțate, Colegiul reiterează prevederile art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, care indică că, instanța de apel restituie printr-o încheiere cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă.

În conformitate cu art. 368 CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale. Încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată cu recurs.

Respectiv, Colegiul indică obligativitatea impusă de prezenta normă persoanelor fizice sau juridice de a prezenta la depunerea cererii de apel, dovadă de plată a taxei de stat, în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Colegiul apreciază că, instanța de apel în mod întemeiat a restituit recurentului-apelant cererea de apel, dat fiind faptul că prin prisma art. 364 alin.

(1) CPC cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat.

Astfel recurentul-apelant, fiind înștiințat că, în cazul nedeunerii în termen a dovezii de achitare a taxei de stat, cererea va fi restituită, nu a prezentat dovada de plată a taxei de stat.

În conformitate cu art. 83 CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În conformitate cu art. 86 alin. (1) CPC al RM, judecătorul sau instanța judecătorească este în drept să decidă amânarea sau eșalonarea plății taxei de stat pentru una sau pentru ambele părți, ținând cont de situația lor materială.

Analizând prevederile normei descrise în raport cu materialele cauzei, instanța de recurs constată că instanța de apel s-a conformat întru totul cerințelor legale și i-a acordat recurentului-apelant termen pentru înlăturarea neajunsurilor menționate.

În conformitate cu art. 85 alin. (4) CPC, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică este scutită de către judecător (de către instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau plata unei părți a ei.

În acest sens, indică instanța de recurs, recurentul Alexandru Ursu, nu a cerut instanței de apel amânarea sau eșalonarea plății taxei de stat, nu a cerut nici scutirea totală sau parțială de la plata taxei de stat și nu a prezentat careva probe în acest sens.

În această ordine de idei, Colegiul reține că argumentele invocate în cererea de recurs de către recurentul Alexandru Ursu, indică direct la eschivarea neîntemeiată de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Este de menționat că, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relatat în practica sa constantă că, „dreptul la o instanță” nu este un drept absolut. Or, interesele unei bune administrări a justiției, pot să justifice impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (Tolstoy-Miloslavsky împotriva Regatului Unit, Kreuz vs Polonia).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentul Alexandru Ursu sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul

declarat de către recurentul Alexandru Ursu și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către recurentul Alexandru Ursu.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Cegrim & Co” împotriva lui Alexandru Ursu cu privire la încasarea datoriei și repararea prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
judecătorii

Mihai Poalelungi

Valentina Clevadi

Galina Stratulat